

době), který praví, že příspěvková doba se vypočítává od prvního dne měsíce, ve kterém pojištěnec vstoupil do zaměstnání, podléhajícího pojistné povinnosti, stala-li se přihláška (§ 5) alespoň jednou stranou včas, nehledíc k tomu, bylo-li pojistné za tuto dobu zapláceno. Zákonodárce rozlišuje tudíž mezi vznikem pensijní pojistné povinnosti, která nastává již nastoupením zaměstnání pojištění podléhajícího a vznikem nároků z tohoto pojištění plynoucích, které se pojí na určitou příspěvkovou dobu, avšak jen v poslednějším případě přikládá termínu přihlášky význam, nehledě ovšem k trestním následkům ohlášky včas nepodané.

Z toho plyne, že otázka včasnosti ohlášky bude mít význam jen tam, kde se jedná o uplatňování nároků z pensijního pojištění vyvozovaných, nikoliv však tam, kde se jedná o otázku existence pensijní pojistné povinnosti. V daném případě nerozhodoval žal. úřad o tom, zda st-li přísluší na základě existence pensijního pojistného poměru vůči Všeobecnému pensijnímu ústavu jím uplatňovaný nárok na nějaké dávky — k čemuž by žal. úřad vůbec ani příslušným nebyl —, nýbrž rozhodováno bylo o tom, zda st-l v době od 1. července 1920 do 31. března 1930 podléhal pensijní pojistné povinnosti. Vycházel však žal. úřad z mylného právního nazírání, že předpis § 5 odst. 5 se vztahuje i na otázku existence pensijní pojistné povinnosti a octl se v rozporu se zákonem, když vyslovil, že st-l vůbec nikdy pensijní pojistné povinnosti nepodléhal proto, poněvadž přihláška jeho u nositele pojištění stala se až když nastal pojistný případ.

Ježto nař. rozhodnutí jiného důvodu pro svůj výrok neuvádí, bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo potřebí zabývati se jinými námitkami stížnosti. Zrušením tím padá ovšem i výrok žal. úřadu, že odvolání st-lovo proti rozhodnutí zem. úřadu je bezpředmětné, opírající se o názor, že st-l pro opožděnost přihlášky pensijní pojistné povinnosti vůbec nepodléhal, jenž však je právně mylný.

Č. 11.623.

Dávka z přírastku hodnoty nemovitostí: O následkoch preklusie podľa § 17 odst. 3 dávk. pravidiel (dodatok III. k vlád. nar. č. 143/22).

(Nález zo dňa 21. decembra 1934 č. 23.548.)

V e c: Gizela W. v K. (adv. Dr. Emanuel Mašín z Prahy) proti zemskému úradu v Bratislave o dávku z prírastku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Sťažnosť sa zamietá jednak pre nepripustnosť, jednak pre bezdôvodnosť.

D ô v o d y: Rozhodnutím zo 14. mája 1927 zamietol býv. župný úrad v Bratislave sťažnosť odvolanie podané do rozhodnutia okr. úradu v Komárne zo 23. októbra 1926 vo veci dávky z prírastku hodnoty nemovitostí, predpísanej sťažníkovi z prevodu nemovitostí v obci K. na Jána B. a jeho manželku. Nss nálezom zo dňa 17. júna 1930 č. 10.273 — ku sťažnosti sťažníkovej — zrušil zmienené rozhodnutie podľa § 6 odst. 2 zák. o ss, pokiaľ ním stanovená bola nabývacía hodnota nemovitostí pred-

ných sť-ľkou Jánovi B. a jeho manželke, v ostatnom však sťažnosť zamietol ako bezdôvodnú. Nap. rozhodnutím bolo zmienené odvolanie sť-ľkino znova zamietnuté.

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvažoval nss takto:

I. Sťažnosť predne vytýka, že sť-ľka nemohla byť napadnutým rozhodnutím žal. úradom v postupe inštančnom vôbec zaťažená dávkou z prírastku hodnoty nemovitostí z prevodu, o ktorý tu ide, preto, lebo v dobe uskutočnenia tohoto prevodu (po 23. máju 1922) o jestvovaní takejto dávky ani ona a ani obec nevedela, lebo dávkové pravidlá o tejto dávke vtedy ešte v obci publikované neboli, a že z príčiny tej obec ešte nebola oprávnená v dobe tej takúto dávku vyberať. Lež touto námietkou domáha sa sť-ľka riešenia otázky, ktorá bola už riešená svrchu zmieneným nálezom nss-u zo dňa 17. júna 1930 č. 10.273, vydanom v danej veci. V tomto nálezu totiž nss túto námietku, uplatňovanú tiež sť-ľkou vo sťažnosti do rozhodnutia vydaného v tejto veci župným úradom v Bratislave dňa 14. mája 1927, uznal bezdôvodnou. Je ovšem pravda, že žal. úrad prevzal do nap. rozhodnutia oné dôvody, z ktorých nss dospel v cit. nálezu k zamietnutiu uvedenej námietky; v tomto púhom prevzatí dôvodov nálezu nss-u do nap. rozhodnutia nelzá však spatrovať nejaké nové autoritatívne riešenie zmienenej otázky žal. úradom. Vtedy je ale dnešná sťažnosť, pokiaľ sa svrchu zmienenou námietkou domáha riešenia uvedenej otázky cit. nálezom nss-u už rozriešenej, neprípustná podľa § 21 zák. o ss propter rem iudicatum.

II. Z odôvodnenia nap. rozhodnutia je patrné, že žal. úrad, pokiaľ ide o stanovenie nabývacej hodnoty predanej nemovitosti k 1. januáru 1914, vyslovil, že stihly sť-ľku následky preklusie podľa § 17 odst. 3 pravidiel o dávke z prírastku hodnoty nemovitostí (dodatok III. k vlád. nar. č. 143/1922 Sb.), keďže sť-ľka neodpovedala na výzvu danú jej v ukladaní pokračovaní podľa § 17 odst. 2 týchže pravidiel a doručení jej dňa 30. marca 1926; v tejto výzve bola sť-ľka podľa správnych spisov vyzvaná — vzhľadom na to, že ňou v priznaní uvedená hodnota prevedených nemovitostí k 1. januáru 1914 v čiastke 4.800 kor. po maď. jutre javí sa premrštenou a že zamýšľa sa za túto hodnotu vziať čiastka 850 kor. po maď. jutre —, aby sa do 8 dní osvedčila, súhlasí-li s touto hodnotou, a bolo v onej výzve uvedené, že v prípade, že by od sť-ľky odpoveď nedošla, bude sa mať za to, že sť-ľka s onou hodnotou súhlasí.

Sť-ľka brojac proti výroku žal. úradu o následkoch preklusie namieta:

1. Nss vyslovil už v nálezu zo dňa 17. júna 1930 č. 10.273, že obecné predstavenstvo obce K. protizákonne pokračovalo pri stanovení nabývacej hodnoty prevedených nemovitostí; žal. úrad proti tomuto zisteniu nss-u nemohol tedy vysloviť to, že oné obecné predstavenstvo pri stanovení nabývacej hodnoty prevedených nemovitostí pokračovalo »správne«, a vziať za podklad výpočtu tejto nabývacej hodnoty znova čiastku 850 K po maď. jutre zmieneným obecným predstavenstvom nesprávne stanovenú.

2. Nezodpovedá pravde, že by zmienená výzva sť-ľke bola bývala doručená, a preto na takúto výzvu odpovedi dať ani nemohla.

3. V prípade, že by sť-l'ke i bola bývala takáto výzva doručená, a sť-l'ka napriek tomu na tú by nebola odpovedala, mal úrad stanoviť nabývaciu hodnotu prevedenej nemovitosti súdnym odhadom, nie ale vziať za podklad výpočtu tejto hodnoty čiastku 850 K po maď. jutre.

Tieto námietky sú bezdôvodné.

Ad 1. V nál. zo dňa 17. júna 1930 č. 10.273, vydanom v danej veci ku sťažnosti sť-l'kinej do rozhodnutia župného úradu v Bratislave zo 14. mája 1927, k tej námietke sť-l'kinej, ktorou brojila proti stanoveniu nabývacej hodnoty prevedených nemovitostí, vyslovil nss, že podľa dôvodov svrchu uvedeného, vtedy nap. rozhodnutia zmienený župný úrad oprel svoj výrok dotyčne stanovenia tejto nabývacej hodnoty o to, že pri ustálení tejto hodnoty boli predpisy § 17 dávkových pravidiel dodržané, čímž mal na mysli súdny odhad, ktorý bol prevedený okr. súdom v Komárne, že ale podľa týchto súdnych spisov bol tento súdny odhad prevedený len ohľadne tých nemovitostí, ktoré sť-l'ka predala Juliusovi a Kornelovi L., že však zo spisov správnych nie je vôbec patrné, že by predstavenstvo obce K. podľa predpisov § 17 III. dodatku nar. č 143/1922 i ohľadne tých nemovitostí bolo pokračovalo, ktoré predala sť-l'ka Jánovi B. a jeho manželke. Z príčiny tej bola oná časť rozhodnutia zmieneného župného úradu, ktorá sa vzťahovala na stanovenie nabývacej hodnoty nemovitostí prevedených sť-l'kou na Jána B. a jeho manželku, zrušená podľa § 6 odst. 2 zák. o ss. Z tohoto odôvodnenia oného nálezu nss-u ide ale na javo, že nss zrušil pre vadnosť pokračovania rozhodnutie zmieneného župného úradu, pokiaľ ním bola stanovená nabývacía hodnota nemovitostí, prevedených so sť-l'ky na Jána B. a jeho manželku, jedine len preto, že správne spisy neposkytovaly žiadaný podklad pre to, že by i nabývacía hodnota týchto nemovitostí bola bývala stanovená súdnym odhadom.

Podľa dôvodu teraz nap. rozhodnutia ale bola stanovená nabývacía hodnota nemovitostí, so sť-l'ky na Jána B. a jeho manželku prevedených, čiastkou 850 K po maď. jutre dovoľávaním sa ustanovenia § 17 dávkových pravidiel preto, že sť-l'ka k výzve vymerujúceho úradu neprejavila vo stanovenej lehote, že s ocenením, ktoré jej bolo vymerujúcim úradom oznámené, nesúhlasí. Z týchto dôvodov nap. rozhodnutia ide tedy zrejme na javo, že nabývacía hodnota oných nemovitostí bola stanovená podľa ustanovenia § 17 odst. 3 dávk. pravidiel, totiž že dávka bola vymeraná s použitím nabývacej hodnoty uraďom predpokladanej, tedy odchylné od spôsobu, ako to učinil župný úrad v Bratislave v rozhodnutí zo 14. mája 1927, svrchu uvedeným nálezom nss-u zo dňa 17. júna 1930 č. 10.273 práve dotyčne tejto nabývacej hodnoty zrušenom, ktorý úrad, ako bolo vyššie uvedené, stanovil túto nabývaciu hodnotu tiež síce podľa ustanovenia § 17 dávk. pravidiel, ale podľa súdneho odhadu, prevedeného okr. súdom v Komárne, pre ktoré stanovenie tejto nabývacej hodnoty však, ako to bolo tiež už vyššie uvedené, nemal úrad ten vo zmienených súdnych spisoch opory. Že by žal. úrad nemohol svoj výrok o výške nabývacej hodnoty oprieť o následky preklusie podľa § 17 odst. 3 dávk. pravidiel jedine len preto, že zmienený župný úrad operoval vo svojom rozhodnutí pri stanovení nabývacej hodnoty so súdnym odhadom, sťažnosť spôsobom vyhovujúcim § 18 zák. o ss nevytýka.

Ad 2. Vo správnych spisoch je založená svrchu zmienená výzva a nachádza sa ďalej u spisov správnych i výkaz o doručení, podľa ktorého bola oná výzva sť-lke dňa 30. marca 1926 doručená. Opačné tvrdenie sťažnosti odporuje tedy zrejme spisom správnym.

Ad 3. V odst. 3 § 17 dávč. pravidiel sa stanoví: Nepodá-li strana ani po vyzvaní (§ 16) priznanie k dávke, alebo nevyhoví-li v lehote stanovenej vyzvaníu, aby udala obecné hodnoty, alebo neprejaví-li v stanovenej lehote, že s ocenením hodnoty, ktoré jej bolo úradom vymerujúcim oznámené, nesúhlasí, budiž dávka vymeraná na základe hodnôt úradne predpokladaných. V odst. 4 tohože paragrafu sa stanoví: Prejaví-li strana v lehote jej danej nesúhlas s výškou jej sdelenej hodnoty, dá vymerujúci úrad vyšetriť hodnotu, nebola-li docielená dohoda, súdnym odhadom.

Ako je patrné z odst. 4 § 17 dávč. pravidiel vo spojitosti s odst. 3 tohoto paragrafu, je práve predpokladom pre to, aby vymerujúci úrad dal vyšetriť hodnotu prevedením súdneho odhadu, okolnosť, že strana prejavila v lehote jej danej nesúhlas s výškou hodnoty jej sdelenej a že nebola docielená dohoda. Lež, ako je nesporno, sť-lka vôbec neodpovedala na zmienenú výzvu; vtedy ale nemôže sť-lka dôvodne uplatňovať, že malo tu dojsť k stanoveniu hodnoty súdnym odhadom.

III. Pokiaľ sť-lka konečne brojac proti výške nabývacej hodnoty namietla, že úrad nehľadel k tomu, že sť-lka už vo svojom priznaní i v svojom odvolaní tvrdila, že jedna časť týchto nemovitostí bola v r. 1913 vyvlastnená štátnymi dráhami za 2.400 K po maď. jutre, nemohol sa súd týmito vývodami vecne zabývať, lebo smerujú proti vecnej správnosti záveru žal. úradu o výši hodnoty stanovenej v dôsledku preklusie, ktorá — podľa stanoviska žal. úradu, jehož správnosť nepodarilo sa sť-lke námietkami zmienenými svrchu sub II. vyvrátiť — stihla sť-lku vo smysle § 17 odst. 3 dávč. pravidiel a ktorá má práve v zápatí, že úrad je oprávnený vymerať dávku bez účasti strany na základe pomociok, ktoré ma po ruke, resp. na základe hodnôt úradom predpokladaných.

Č. 11.624.

Cesty. — Samospráva obecní (Slovensko): I. Okolnosť, že obec není na vicinální cestu odkázána, je pro stanovení příspěvku na tuto cestu zcela nerozhodna, může-li jen výše příspěvku býti odůvodněna měrou užívání a ostatními momenty, na něž poukazuje § 5 prov. nař. č. 45.380/1892 k zák. čl. I:1890. Předpis tento také nenařizuje, že při stanovení příspěvku jest vzíti zřetel na náklad, jímž obec přispívá na jinou vicinální cestu. — II. K úhradě potřeb na stavbu vicinální cesty, daných již do rozpočtu roku předcházejícího, nelze zabaviti přírůstek, jimiž mají býti kryta rozpočtová vydání roku následujícího.

(Nález ze dne 21. prosince 1934 č. 23.551.)

Věc: Obec U. proti zemskému úřadu v Bratislavě o příspěvek na vicinální cestu a o zabavení obecních přírůstek.

Výrok: Stížnost na rozhodnutí ze 17. června 1931 se zamítá pro bezdůvodnost. Nař. rozhodnutí ze 7. října 1933 se zrušuje pro nezákonnost.